

РЕШЕНИЕ

№ 9504

гр. София, 10.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в публично заседание на 11.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **8248** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалбата на Б. Н. Н. против решение № ППН-01-761/2023 от 15.07.2025 г. на Комисията за защита на личните данни. Изложени са доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради съществено нарушение на процесуалните правила и неправилно прилагане на материално правните разпоредби. Твърди се, че монтирането на камерите се е наложило поради продължителен постоянен психически, емоционален и физически тормоз от инициаторите на административното производство пред Комисията за защита на личните данни. Обосновават се съображения, че изводите на административният орган са формирани в противоречие и при превратно тълкуване на събраните в хода на проверката доказателства. Като нарушение на процесуалните правила се изтъква непредставянето от страна на Комисията за защита на личните данни на изискани с нарочна молба от 04.03.2025 г. писмени доказателства, както и неуведомяването му за депозираната жалба от страна на Д. Ц. Н.. Подробни съображения в тази насока са изложени и в депозираните по делото писмени бележки. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на направените по делото разноски.
Ответникът Комисията за защита на личните данни чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.
Заинтересованите страни Ц. Н. Н. и Д. Ц. Н. чрез пълномощника си адв. Х. оспорват жалбата като неоснователна и молят за нейното отхвърляне. Подробни съображения по съществуването на спора

излагат в депозираните по делото писмени бележки. Претендират присъждане на разноски съгласно приложен списък по чл. 80 от ГПК. Правят възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата и представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по жалбата на Ц. Н. Н. вх. № ППН-01-761/11.09.2023 г., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на лични данни от Б. Н. Н., посредством изградена система за видеонаблюдение в съсобствения им недвижим имот, находящ се на адрес: [населено място],[жк], [улица]. Конкретно се посочва, че Ц. Н. Н. живее в двуетажна еднофамилна жилищна къща, като е собственик по нотариален акт на 2-ри жилищен етаж и S ид. част от двора и общите части. Брат му Б. Н. Н. е собственик на 1-ви жилищен етаж и S ид.ч. от двора и общите части. Къщата е с един вход и общи части, като коридор и стълбище. На 18.08.2023 г., след като се прибрал от работа, установил, че брат му Б. Н. е монтирал 6 бр. камери за видеонаблюдение, като в обхвата им попадат обществени места, части от общия двор и стълбището и части от съседната къща. Липсват информационни табели, предупреждаващи за осъществяващото се видеонаблюдение.

С нарочно писмо изх. № ППН-01-761 (2023) #6/12.01.2024 г., на Б. Н. Н. е предоставена възможност да изрази писмено становище по жалбата и да представи доказателства.

В депозираното от Б. Н. становище е посочено, че причина за поставяне на въпросните видеокамери е предотвратяване на криминални прояви, като камерите са монтирани от специализирана фирма за видеонаблюдение. Приложен е снимков материал от обхвата на видеокамерите в реално време. Пояснено е, че видеоустройството съхранява записи около 28-30 дни, след което записите се изтриват по реда на постъпването им.

В хода на административното производство са събрани представени от страните писмени доказателства за водени между тях съдебни производства, договор за охрана с технически средства на обект № 6853/28.05.2024 г., нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, съгласно който Д. Ц. Н. продава на Ц. Н. Н. собствените си 4/6 ид. ч. от стопанска постройка с идентификатор 68134.4388.565.2. Договорът за охрана с технически средства на обект № 6853/28.05.2024 г. е сключен между „Професионална защита - Електроник“ООД и Б. Н. Н. за охрана с помощта на сигнално - известителна техника.

С цел установяване изграждането на система за видеонаблюдение и нейните технически параметри, със заповед № РД-15-138/25.03.2024 г. на председателя на КЗЛД е разпоредено извършването на проверка на 15.05.2024 г. на адрес: [населено място],[жк], [улица]. Видно от протокол от 24.04.2024 г. Б. Н. е уведомен за възложената проверка, като датата и часа на нейното провеждане са съгласувани с него.

В хода на проверката е установено, че в проверявания обект, който представлява многофамилна жилищна сграда с дворно място, е изградена система за видеонаблюдение, включваща общо 6 бр. стационарни цифрови IP Power over Ethernet Full Color видеокамери (марка kassaba, модел TRX-4M35ADL) и NVR записващо устройство (марка kassaba, модел TRX-4809NVR), разположено в помещение в жилището на първия етаж, което по документи е собственост на Б. Н. Н.. Към момента на проверката е установено, че видеокамерите функционират и осъществяват постоянен запис, като изходящият образ от видеокамерите се визуализира на телевизор, разположен в помещение в проверявания обект и чрез приложение - ХМЕуе, инсталирано на мобилния телефон на Б. Н. Н.. Камерите разполагат с вградени микрофон и високоговорител, които към момента на проверката не са включени.

Установено е следното пространствено разположение на камерите и обхвата на заснемане:

Камера (CAM 01) е разположена на тераса на първия етаж на сградата. Насочена е и заснема част

от дворното място, терасата на първия етаж и малка част от тераса на първия етаж, - ниво 2, които са собственост на Б. Н..

Камера 2 (САМ 02) е разположена пред вътрешната врата на първия етаж. Насочена е и заснема стълбището и входът към първия етаж и етаж - ниво 2, които са собственост на Б. Н., както и входната врата на етажа и етажната площадка.

Б. Н. е посочил, че стълбището е негова собственост, но се използва от Ц. Н., тъй като той не е изградил самостоятелно стълбище към втория етаж, който е негова собственост.

Камера 3 (САМ 03) е разположена над предната входна врата на къщата, като в обхвата и попада част от оградата на имота към [улица], част от дворното място, обособено за паркиране на личния автомобил на Б. Н., подхода към собствения му гараж, част от двора, в която е разположено паркомясто с навес със самостоятелен вход, част от [улица]и тротоар, непосредствено пред имота, плътна ограда на срещуположен имот и част от ограда и външна фасадна стена на съседен имот.

Камера 4 (САМ 04) е разположена срещуположно на Камера 3 (САМ 03), на външна фасадна стена на първия етаж, като в обхвата ѝ попада част от обособено паркомясто за паркиране на личния автомобил на Б. Н., ограда на имота, част от която е подвижна и е вход към паркомястото и гаража на Б. Н., част от дворното място и портата на имота, част от [улица]и тротоар.

Камера 5 (САМ 05) е разположена на тераса на първия етаж и заснема част от терасата на първия етаж, част от тераса на - ниво 2, задния двор на дворното място, лятна кухня в двора, подхода към задна врата на къщата.

Камера 6 (САМ 06) е разположена срещуположно на Камера 2 (САМ 02), пред вътрешната врата на първия етаж, като е насочена и заснема етажната площадка непосредствено след предната входна врата на къщата, стълбите към първия етаж и - ниво 2, част от етажната площадка на първия етаж, входната врата към жилището на Б. Н. и врата на санитарно помещение на първия етаж, което е собственост на Б. Н..

При проверката е констатирано, че системата за видеонаблюдение осъществява постоянен запис на записващото устройство до запълване капацитета на твърдия диск (приблизително за около 10 дни). Записите се изтриват автоматично чрез припокриване. Най-старите открити записи от всички камери са от 03.05.2024 г., съхранени на записващото устройство, 12 дни назад от датата на проверката на място. До изградената система за видеонаблюдение, в т. ч. поддръжка и настройки, изходящия образ от видеокамерите в реално време и записите, има единствено Б. Н..

Установено е, че посредством изградената система за видеонаблюдение се обработват лични данни на следните категории физически лица: живущи/собственици в имота, посетители и случайно преминаващи по улицата и тротоара пред имота. Системата за видеонаблюдение позволява идентификация на физически лица. Не е констатирано системата за видеонаблюдение да позволява лицево разпознаване на физически лица (посредством осъществяване на достъп до база с данни). Не се извършва предаване и запис на моментни снимки и видеокадри от образа на отдалечено устройство (FTP/Cloud сървър, e-mail или друго място за съхранение на данни).

Администраторът е предприел следните технически и организационни мерки за защита на данните: достъпа до помещението, в което се съхраняват записващото устройство и телевизора е ограничен, намира се вътре в имота на Б. Н., на първия етаж; изградената система за видеонаблюдение се стартира след въвеждане на потребителско име и парола, достъпа до мобилния телефон на Б. Н. е посредством използване на парола и биометрия.

Няма поставени информационни табели, предупреждаващи за извършваното видеонаблюдение.

От страна на Б. Н. не са предоставени документи (правила, процедура, инструкция, или други), описващи предприетите технически и организационни мерки за защита на личните данни и

регламентиращи тяхното обработване чрез изградената система за видеонаблюдение. Резултатите от проверката са обективирани в констативен акт №ППН-02-671/14.10.2024 г., към който е приложен съставен констативен протокол от 15.05.2024 г., подписан от Б. Н., попълнен от Б. Н. въпросник, както и снимков материал-графични изображения и технически характеристики на видеокамерите. Копие от протокола е предоставено на проверявания администратор на лични данни.

В саморъчно попълнения въпросник Б. Н. е посочил като основание за извършеното видеонаблюдение: „физически заплахи и психически тормоз над мен и семейството ми и опит за саморазправа от страна на жалбоподателите“. Отбелязал е, че системата е изградена на 22.08.2023 г. лично от него и се поддържа от него, като към момента няма подписан договор за охрана на обекта по реда на Закона за частната охранителна дейност, но предстои подписване на такъв.

В депозирана от Д. Ц. Н. жалба № ППН-01-761#20/21.01.2025 г. са изложени твърдения и факти, аналогични на тези изложени в жалбата на Ц. Н., по която е образувано административното производство. Направено е изрично искане жалбата да бъде присъединена към жалбата на Ц. Н. № ППН-01-761/11.09.2023 г.

С писмо изх.№ ППН-01-761#23/14.02.2025 г. Б. Н. е уведомен за откритото заседание на КЗЛД, като изрично са посочени конституираните страни.

С решение по протокол № 5/05.02.2025 г. Комисията се е произнесла по допустимостта на жалбата, конституирала е страните и е насрочила преписката за разглеждане по същество.

С решение по протокол № 28/14 и 15.05.2025 г. Комисията е обявила жалбата за основателна.

Въз основа на така проведеното административно производство, Комисията за защита на личните данни е издала решение № ППН-01-761 от 15.07.2025 г., с което на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент (ЕО)2016/679 и чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД е разпоредено на Б. Н. Н. да преустанови видеозаснемането на общи части от съсобствен имот и обществени места, чрез пренасочване или репозициониране на камерите за видеонаблюдение, а при невъзможност да бъдат демонтирани.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна по делото е прието заключение от съдебно-компютърна експертиза, от което се установява, че при извършен от вещото лице оглед на 23.01.2026 г. на адрес: [населено място],[жк], [улица], в къщата е монтирана система за видеонаблюдение от 6 /шест/ камери отвън и отвътре, както следва:

Над входната врата на къщата и гаражната врата са монтирани две камери. Те заснемат пространството пред къщата в областта пред гаража и входната врата, както и част от оградата и улицата пред къщата.

Над терасите на балконите на първи етаж (ползван от Б. Н. Н.) от към двора отзад са монтирани две камери. Те заснемат пространството зад къщата, част от терасата и дворното място отзад, както и находящата се в имота постройка (лятна кухня).

Над входната врата водеща към първия етаж (ползван от Б. Н.) в къщата са монтирани две камери. Те заснемат част от стълбищната клетка водеща към втория етаж.

На входната врата не е поставена уведомителна табела за видеонаблюдение. Стикер за видеонаблюдение е поставен на врата, водеща към гараж, ползван от Б. Н..

Според вещото лице изображенията на находящите се по делото (л. 121-157) фотокопия отговарят на тези заснемани от камерите. Областите които заснемат камерите съвпадат с областите на заснемане, установени при извършената проверка от служители на КЗЛД. Констатациите на Комисията отговарят относно вида, местоположението и обхвата на заснемане на камерите, установени при извършения оглед.

Установен е и монитор/телевизор, визуализиращ изображенията от камерите. Системата за видеонаблюдение позволява идентификация на лица при фиксирането им в положение

предоставящо информация необходима за отграничаване на общи и частни идентификационни признаци.

Системата позволява запис на звук и картина при активация. Към момента на огледа, звукът е деактивиран. Възможно е системата да се управлява дистанционно чрез приложение „ХМЕye“, инсталирано на мобилното устройство на Б. Н. Н., но чрез него не е възможно да се извършва движение, в която и да е посока на описаните шест броя камери.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт. Съобщението за постановеното решение е получено на 18.07.2025 г. (л. 51 от делото), а жалбата е подадена до административния орган чрез куриер на 28.07.2025 г. (л. 66 от делото)

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

КЗЛД е независим държавен орган, специализиран в защитата на лицата при обработването на техните лични данни и в контрола по спазването на [3ЗЛД](#). Комисията изпълнява задачите по [чл. 57](#) от [Регламент \(ЕС\) 2016/679](#). Съгласно разпоредбата на [чл. 38, ал. 3 3ЗЛД](#), при подадена до КЗЛД жалба от субектът на данни, който счита, че са нарушени правата му по [Регламент \(ЕС\) 2016/679](#) и по [3ЗЛД](#), комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по [чл. 58, § 2, букви "а" - "з" и "й" от Регламент \(ЕС\) 2016/679](#) или по [чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5](#) и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с [чл. 83](#) от [Регламент \(ЕС\) 2016/679](#), както и по глава девета. Следователно, когато Комисията е сезирана от лице, считащо, че са нарушени правата му по [3ЗЛД](#), като е осъществен неправомерен достъп до негови лични данни, то в нейните правомощия е да се произнесе с решение, което подлежи на оспорване пред административния съд.

С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, оспореният административен акт за издаден от компетентен орган, а именно: Комисията за защита на лични данни.

На основание [чл. 9, ал. 4](#) във връзка с [ал. 3](#) от [3ЗЛД](#) решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. Съгласно [чл. 7, ал. 1](#) от [3ЗЛД](#), Комисията е колегиален орган, който се състои от председател и 4-ма членове. След като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са изложени в [чл. 8, ал. 6](#) и [ал. 7](#) от [ПДКЗЛДНА](#): заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Комисията взема решения чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. На проведеното на 14 и 15.05.2025 г. заседание на КЗЛД, когато е взето оспореното в настоящото съдебно производство решение, са присъствали председателя и всички членове на Комисията. Решението е прието с мнозинство. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по [чл. 146, т. 1](#) от АПК.

Решението е издадено и в предвидената от закона писмена форма, съгласно [чл. 59](#) от АПК. То съдържа реквизити като: наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване, подписи на лицата, участвали в производството.

При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на правото на защита на участниците. На заинтересованите страни са им връчвани своевременно преписи от депозираните в производството книжа и доказателства и им е осигурена възможност да изразят становище по тях. Съгласно чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 и с оглед правомощието си по чл. 12, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗЛД, председателят на КЗЛД е разпоредил проверка на данните, изнесен в сезиращата жалба, резултатите от която са обективирани в нарочен констативен протокол, приобщен като доказателство в административната преписка.

В този смисъл неоснователни се явяват доводите на оспорващия за допуснато нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в непредоставянето му на изискани с нарочна молба от 04.03.2025 г. писмени доказателства и неуведомяването му за депозираната жалба от страна на Д. Ц. Н.. По делото е налице писмо изх. № ППН-01-761#23/14.02.2025 г., получено от Б. Н., с което същият е призован за откритото заседание на КЗЛД. В него изрично са посочени конституираните страни, като на страната на жалбоподателя са посочени: Ц. Н. и Д. Н.. В протокол за запознаване с административната преписка от 04.03.2025 г. е удостоверено, че Б. Н. се запознал с цялата административна преписка. Същият е депозирал писмени становища и доказателства, които са обсъдени от административния орган в оспорения административен акт. С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че в хода на производството пред КЗЛД не е допуснато нарушение на принципа на равенство на страните и не е нарушено правото на защита на Б. Н.. Още повече, че той е бил редовно призован за откритото заседание на КЗЛД, на което е имал възможност да изрази становище и да представи доказателства, които да опровергават твърденията на насрещните страни и фактическите установявания на административния орган, но не се е възползвал от тази възможност, като не се е явил на заседанието.

Установените в хода на административното производство факти се потвърждават от приетите по делото писмени доказателства и от изслушаното и прието заключение от съдебно-компютърна експертиза.

Наличието на изградена от Б. Н. система за видеонаблюдение в съсобствения му имот, находящ се в [населено място],[жк], „Б. Д.“№ 36, местоположението на шестте камери, обхвата им на заснемане и техническите им параметри не бе опровергано в хода на съдебното производство. С оглед на това, за установено следва да се приеме, наличието на монтирани шест камери в имота, както следва:

Над входната врата на къщата и гаражна врата са монтирани две камери. Те заснемат пространството пред къщата в областта пред гаража и входната врата, както и част от оградата и улицата пред къщата.

Над терасите на балконите на първи етаж (ползван от Б. Н. Н.) от към двора отзад са монтирани две камери. Те заснемат пространството зад къщата, част от терасата

и дворното място отзад, както и находящата се в имота постройка (лятна кухня). Над входната врата водеща към първия етаж (ползван от Б. Н.) в къщата са монтирани две камери. Те заснемат част от стълбищната клетка водеща към втория етаж.

Според [чл. 4, т. 1](#) от [Регламент \(ЕС\) 2016/679](#) "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"). Физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

В § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на Закона за частната охранителна дейност е разписано, че „Видеонаблюдението“ е техническа форма на обработка и съхранение в предвидения в закона срок на лични данни, извършвани при спазване на изискванията за защита на личните данни и на разпоредбите и на този закон, свързана с изискванията за обработка на лични данни, съгласно чл. 5 от Регламент (ЕГ) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от май 2016 г.), включващи заснемане на лица в охраняван обект и запис на получените данни.

Според § 1, т. 6 от ДР на ЗЧОД „Мониторен контрол“ е ограничена форма на видеонаблюдение - наблюдение с технически средства на охранявания обект, без възможност за запис на получените данни.

Следователно, съдържащата се във видеозаписите от средства за наблюдение информация за физическото лице в съвкупност - образ, ежедневни навици, поведенчески реакции и социални контакти, попадат в обхвата на понятието лични данни, тъй като лицето може да бъде идентифицирано по безспорен начин.

Съгласно чл. 4, §2 от Регламент (ЕС) 2016/679 "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Визираните норми обосновават извод, че видеонаблюдението безспорно представлява обработване на лични данни. Информацията за физическите лица, получена от средствата за наблюдение, съставляваща образ, попада в понятието

лични данни, доколкото позволява идентифицирането на лицето. Събирането и съхраняването на тези данни също съставлява обработване на лични данни съгласно чл. 4, § 2 от Регламента.

В чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на личните данни на физическо лице. За да е законосъобразно обработването на лични данни от администратора на тези данни е необходимо наличието на една от следните хипотези:

субектът на данните да е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече цели (б. „а“);

обработването да е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор (б. „б“);

обработването да е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора (б. „в“);

обработването да е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице (б. „г“);

обработването да е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора (б. „д“)

обработването да е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете (б. „е“).

Установените в хода на административното производство факти и обстоятелства не обосновават нито една от визираните хипотези. По делото липсват доказателства за дадено съгласие за монтирането камерите от съсобствениците на сградата, доколкото същата заснема части от общите части на къщата и двора. Напротив, депозираните пред КЗЛД жалби свидетелстват за категорично противопоставяне от тяхна страна.

Липсват доказателства и за законосъобразно обработване на личните данни на физическите лица в хипотезата на чл. 6, § 1, б. „б“ - наличието на сключен договор, изпълнението на който изисква обработването на лични данни.

Твърдението на оспорващия, че камерите са монтирани поради съществуващ конфликт със съсобствениците, отправени заплахи, страх за неговия живот и здраве, както и тези на членовете на неговото семейство изключва изследване за наличието или липсата на условията за законосъобразно обработване на лични данни, установени в чл. 6, § 1, б. „в“ (обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора) и б. „д“ (обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или

при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора от Регламента).

Предвид липсата на доказателства, несподелима е и тезата на оспорващия, че обработването на лични данни посредством видеозаснемане е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице (б. „г“).

С оглед местоположението на камерите и техния обхват не следва да се приеме, че обработването на лични данни, посредством видеонаблюдение, в конкретния случай попада в хипотезата на чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламента. Разпоредбата на чл. 6 § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 предвижда три кумулативни условия, за да бъде обработването на лични данни законосъобразно, а именно: 1. Администраторът или трето лице, или третите лица, на които се разкриват данните, следва да преследват законни интереси; 2. Обработването на личните данни да е необходимо за целите на преследваните законни интереси и 3. Основните права и свободи на лицето, ползващо се от защитата на данните, да нямат преимущество върху преследваните законни интереси. Безспорно, изградената и експлоатирана система за видеонаблюдение служи за целите на легитимните интереси на администратора, а именно: охрана на личността му, неговото имущество и личността на неговите близки и роднини. На този легитимен интерес на администратора на личните данни обаче се противопоставят личните интереси и основните права и свободи на субектите на данни. Тези права и интереси са правото на свободно предвижване, забраната за заснемане без съгласие, неприкосновеност на личния живот и т.н. Наличието на личностен конфликт между съсобствениците на сградата, в която е изградено видеонаблюдението, за което са налице данни в производството, не обосновава легитимен интерес за заснемане на публични места (двор, улица, ограда на съседен двор и т.н.), респ. част от помещенията, използвани от Ц. Н., Д. Н. и тяхното семейство. В случая не може да се приеме, че осъщественото видеозаснемане е за изцяло лични или домашни занимания (Решение на Съда от 11.12.2014 г. по дело С - 121/13), предвид обстоятелството, че в обхвата на камерите попадат част от дворното място, стълбище използвано от всички съсобственици, част от ограда на имота към [улица], плътна ограда на срещуположен имот, част от ограда и външна фасадна стена на съседен имот, постройка в двора, за която са изложени твърдения, че се ползва от Ц. Н. и Д. Н..

Изложеното обосновава извод за правилно прилагане на материалния закон в хода на административното производство. Законосъобразно административният орган е приел, че в случая обработването на лични данни чрез видеонаблюдение от администратора Б. Н. е в нарушение на принципите по чл. 6, § 1, б. „б“ до б. „е“ от Регламента, а именно: че обработването на личните данни на субекта следва да се осъществява законосъобразно само при наличието на някое от условията по чл. 6, § 1 от ОРЗД и личните данни, които се обработват следва да са подходящи, свързани

със и ограничени до необходимото във връзка с целите за които се обработват.

С оглед на изложеното, законосъобразно и мотивирано е упражненото от страна на Комисията корективно правомощие по чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламента да разпорежи на администратора да преустанови видеозаснемането на общи части от съсобствен имот и обществени места, чрез пренасочване или препозициониране на камерите за видеонаблюдение, а при невъзможност да бъдат демонтирани.

Въз основа на изложеното настоящият състав счита, че оспореното решение на Комисията за защита на личните данни е законосъобразно, постановено при правилното прилагане на материалния закон, без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, което налага отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение ще следва да се присъди на юридическото лице, в състава на което е органа издал оспорения административен акт на основание чл. 143, ал. 4 от АПК. Относим към чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за правната помощ неговият размер следва да бъде определен на 102.26 евро (200 лева).

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК разноски се дължат и на заинтересованите страни, които са в претендиран и доказан размер, както следва: 900 лв. - адвокатско възнаграждение и 600 лв. - депозит за възнаграждение на ВЛ. Искането на заинтересованите страни за възстановяване на направените разноски за адвокатско възнаграждение в производството пред КЗЛД не следва да бъде уважено, тъй като тези разноски не попадат в категорията разноски по чл. 78 от ГПК. Това не са разноски направени в хода на съдебното производство (делото).

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Н. Н. против решение № ППН-01-761/2023 от 15.07.2025 г. на Комисията за защита на личните данни

ОСЪЖДА Б. Н. Н. да заплати на Комисията за защита на личните данни разноски по делото в размер на 102.26 евро.

ОСЪЖДА Б. Н. Н. да заплати на Ц. Н. Н. и Д. Ц. Н. разноски по делото в размер на 766.94 евро.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

